

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie ze skargi J. M. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 15 czerwca 2011 r., w sprawie z powództwa J. M. przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie M. o odszkodowanie, zadośćuczynienie, rentę i ustalenie odpowiedzialności na przyszłość, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 grudnia 2013 r., zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 17 maja 2013 r.,

1) oddała zażalenie,

2) nie obciąża skarżącego na rzecz pozwanego Skarbu Państwa - Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kosztami postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 maja 2013 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powoda J. M. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 15 czerwca 2011 r. Przyczyną odrzucenia skargi było nie oparcie jej na ustawowej podstawie wznowienia.

W zażaleniu powód zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie błędnych ustaleń faktycznych oraz art. 403 § 2 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię opartą na założeniu, że określony dowód mógł być wcześniej wykorzystany, ponieważ już wtedy istniał, nawet jeżeli wówczas stronie nie był znany. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania w razie wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Skarżący upatruje takich okoliczności i dowodów we wskazaniu powodowi dopiero w styczniu 2013 r. innych zakażeń na żółtaczkę w szpitalu, w którym przebywał i doznał takiego zakażenia.

Podniesione zarzuty wobec zaskarżonego postanowienia nie są zasadne i zażalenie wymagało oddalenia. Wprawdzie skarżący powołuje się na dowody mu nieznanne, ale mogły być one przedstawione we właściwym czasie, tylko były przez stronę niezauważone, jak powoływane dokumenty medyczne innych chorych przebywających w tym samym czasie w szpitalu oraz dokumentacja Sanepidu, podobnie też można było przeprowadzić dowód z zeznań pielęgniarek. Nie można więc przyznać racji powodowi, że nie miał obiektywnych możliwości wcześniejszego uzyskania informacji o innych zakażeniach żółtaczką przez brak możliwości uzyskania o tym informacji od pracowników szpitala. Sądzić należy, że powód niedostatecznie ocenił potrzebę powołania dowodów, które by wspierały jego żądanie, zwłaszcza że dowody, na które się powołuje są dosyć oczywiste, jeśli miałyby dowieść okoliczności, których dowiedzenie spoczywało na powodzie.

Nie można też stwierdzić naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. przez Sąd Apelacyjny, gdyż postępowanie zostało przeprowadzone przez sąd z uwzględnieniem potrzebnych okoliczności, a jedynie ocena dokonana przez sąd była inna, niż tego oczekiwał powód.

Należy stwierdzić, że Sąd Apelacyjny dokonał prawidłowej wykładni art. 403 § 2 k.p.c. Jak wskazuje utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego, odwoływanie się w tym przepisie do wykrycia środków dowodowych wcześniej nieznanymi nie chodzi o dowody nieujawnione, tylko o dowody nieujawnialne, a więc nie o takie okoliczności, których powód nie dostrzegł, czyli nie zostały one przez niego wykorzystane. Powód, przytaczając liczne orzeczenia Sądu Najwyższego wskazał na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2011 r., I CZ 115/11, zgodnie z którym „podstawą skargi o wznowienie postępowania nie może być negatywna ocena skarżącego dotycząca ustaleń faktycznych, oceny dowodów ani zastosowania prawa przez sądy w sprawie, której sprawa dotyczy. Celem wznowienia postępowania, w odróżnieniu od środków odwoławczych i skargi kasacyjnej nie jest usunięcie błędów dotychczasowego postępowania w oparciu o ten sam materiał dowodowy”. Argumenty płynące z cytowanego orzeczenia wskazują na słuszność zaskarżonego postanowienia a nie zarzutów podniesionych w zażaleniu.

Wypada przyznać, że pełnomocnik starał się w skardze o wznowienie dowieść racji powoda, jednak nie uczynił tego w sposób uprawniający do wznowienia postępowania, które dotyczy prawomocnie zakończonej sprawy i wymaga spełnienia przesłanek z art. 403 k.c. nie tylko w wyobrażeniu strony zainteresowanej wznowieniem tego postępowania.

Z tych względów na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. należało zażalenie oddalić, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.